

in vztrajnostjo ter s pogumom je zmagoval in odkrival nova polja naše zemlje in trpel. Trpel je pogumno, kot se je boril pogumno. Smrt ga je rešila zemskih muk. Zmoto je poneslo njegovo velikodušno srce v tihi grob, saj je bil trdno uverjen, da je našel novo pot v Azijo. Več let po njegovi smrti so šele spoznali njegovo zmotno prepričanje, spoznali so, kako veliko je njegovo delo in zasluge, saj je odkril nov svet — Ameriko. Pa niso te zemlje imenovali po njem, kar bi se spodobilo. Obširni, novoodkriti zemlji so dali ime po Amerigu Vespucciju, ki jo je prvi prepotoval in opisal.

Borba in trpljenje sta bili plačilo za Kolumbovo veliko delo. Lačen in osirotel je preživel zadnje ure mož, ki je dal Evropi nov svet. Eno pa je gotovo, da je bil Krištof Kolumb najpogumnejši mornar, kar jih je kdaj potovalo po širnih morjih.

Janko Samec

Prvo pismo

*Zdaj, ko poznaš že celo abecedo
in črko k črki v zloge spretno družiš,
da rečem »fant od fare« ti, zaslužiš,
ker znaš jih tudi vezati v besedo.*

*Pa znaš še več! Ti v roke vzameš kredo
in z njo po tabli sem ter tja zaplužiš;
besedi eni več besed pridružiš,
da v stavke zbereš jih kar celo čredo.*

*Potem tvoj duh na večjo stvar se spravi,
češ: mi učeni smo, čeprav mladi smo!
In da pred celim svetom se postavi:*

*»Hej, čujte vil Mi šalobarde nismo!
Pa materi z najlepšimi pozdravi
za god napiše svoje prvo pismo!*

V. R. Rágovski

Pobožnosti plačilo

Tibetska pravljica

Podgorski kmet onstran Himalaje je imel veliko golšo. Bil je zelo pobožen in vsak dan je prosil bogove, naj ga rešijo te nadloge. Nekoč je poromal na sveto goro r Dyarong Mu rdo. Obšel jo je v molitvi in naposled je v njeni skalni votlini prenočil. Ponoči ga je obiskala sveta žena, ki jo je poslal bog svete gore, in ozdravila mu je golšo. Ko se je kmet zjutraj prebudil, je presenečen opazil, da nima več golše. Vriskaje jo je ubral proti domu.

Srečal ga je sosed, ki je tudi imel golšo. Zavist mu je napolnila srce. Kmet mu je radosten pravil, da je prenočil v votlini svete gore r Dyarong Mu rdo in ko se je zjutraj zbudil, golše ni bilo več. Sosed, ki sicer ni nikdar molil, je sklenil, da bo tudi obkrožil sveto goro in zlezal na njen vrh. Tudi spat je legel v isto votlino. Ko pa se je zjutraj prebudil, je namesto ene golše imel kar dve!